

DIARI DE SESSIONS DE LA
**COMISSIÓ DE TURISME, COMERÇ, TREBALL,
CULTURA I ESPORTS**
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 32

Presidència
del Sr. Jordi López i Ravanals

Sessió celebrada dia 7 de novembre de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 13986/24**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a activitat i de l'esport. 370
- 2) **RGE núm. 14451/24**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa als topònims propis de les Illes Balears en el Google Maps. 376
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors i senyores diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

Partit Popular?

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Sí, president, Anabel Curto substitueix Sebastià Sagreras.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Sí, Sr. President, Sebastià Mesquida substitueix Jacobo Varela.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí, Sr. President, en el Grup Socialista Marco Guerrero substitueix Àlex Pitaluga.

EL SR. PRESIDENT:

Ja estam tots? Doncs, perfecte.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

¡Ah!, tú a Verdú, es verdad, es verdad.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

... por el Grupo VOX...

(Se sent una veu de fons que diu: "la Sra. Verdú")

EL SR. PRESIDENT:

No, para mí es Verdú.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Manuela Cañadas sustituye a Verdú.

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Y la secretaria se calla. *Vale, perfecto, pues mil gracias, Sra. Cañadas.*

Bueno, l'únic punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 13986/24 i 14451/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 13986/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a activitat i de l'esport.

En primer lloc, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 13986/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'activitat física i l'esport. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies a vostè, Sr. President, i bon dia a tothom, companys de comissió. Avui és un plaer per a mi presentar aquesta proposició no de llei de la que és autora la meva companya de grup polític, la Sra. Gomila, i que, doncs, com han pogut veure, es refereix a qüestions relatives a l'activitat esportiva i que, d'alguna manera, l'hem presentada també per donar una resposta, o proposar una resposta pròpia, genuïna, diem, a la problemàtica de la violència a l'esport.

Com vostès saben, i segur que estan d'acord amb mi, l'esport en els darrers anys ha assolit una importància creixent, una importància social creixent, social, econòmica i també educativa; és a dir, crec que podem afirmar que és una de les activitats més àmpliament practicades pels joves, pels adolescents i, per tant, amb una dimensió educativa molt important, que de vegades xoca amb algunes visions, que jo consider que estan una mica ja desfasades, de l'esport com un element purament competitiu i deixant al marge aquests aspectes educatius, aspectes de salut, aspectes de creixement personal.

Tot aquest enfocament, evidentment que jo els expòs, tampoc no és nou, ja fa alguns anys que s'hi treballa i, concretament, doncs va estar en marxa el programa "Posam valors a l'esport" que varen tirar endavant, conjuntament, el Govern de les Illes Balears amb els consells insulars. I concretament, doncs per la experiència que nosaltres més bé coneixem del Consell Insular de Menorca, va donar molt bons resultats i fins i tot va desenvolupar conceptes innovadors com el de la classificació integrada. Què és la classificació integrada? La classificació integrada és un sistema de calcular qui ha guanyat un determinat encontre esportiu no en funció del qui ha marcat més gols o del qui ha fet més punts, sinó també d'altres paràmetres, com l'esportivitat, el comportament dels jugadors, el comportament de les famílies les quals, com vostès saben, de vegades és l'element desencadenant de violències indesitjables, fins i tot de vegades violentes, en el món de l'esport.

En resum, el programa "Posam valors a l'esport" i aquesta proposició no de llei giren al voltant de reforçar la idea de l'esport com una eina de creixement personal. Tot això, evidentment, en el marc de la Llei 2/2023, de l'activitat física i l'esport, una llei per tant molt recent i que, com a llei recent, està evidentment en desenvolupament. I també volíem aprofitar aquesta proposició no de llei per instar el desenvolupament d'alguns aspectes d'aquesta llei.

Els aspectes concrets que demanam a la proposició no de llei, en primer lloc, és el d'estudiar la implantació de la

classificació integrada, evidentment en l'esport escolar, començant amb aquells esports en què sigui d'aplicació més senzilla; perquè evidentment no tots els esports en aquest sentit són iguals.

En segon lloc, fer molt d'èmfasi en la formació dels entrenadors. En aquests moments el tema de la formació dels professionals de l'esport en alguns casos té algunes llacunes, i aquí el que veiem és que els entrenadors de l'esport en edat escolar no només han de ser persones competents tècnicament, sinó que també han de rebre formació en tots aquests elements de valors de l'esport i d'aquesta dimensió educativa de l'esport.

En tercer lloc, instam el Govern a desenvolupar o a adoptar el Reglament de la Comissió contra la Violència a l'Esport, és a dir, la llei que els he citat abans preveu un mecanisme concret per lluitar contra la violència a l'esport, que és la creació d'aquesta comissió, i, per tant, creiem que caldria empènyer el Govern, cordialment, perquè adopti aquest reglament.

En quart lloc, demanàvem el reforçament del cost d'inspecció esportiva, la llei reconeix aquesta funció inspectora al Govern i creiem que és important que es doti dels inspectors que puguin d'alguna manera garantir el seguiment en el compliment de la llei.

I en últim lloc, al punt 5 proposàvem un òrgan de participació en què hi hagi tots els agents involucrats en l'esport escolar.

Com poden veure, la proposició no de llei, bàsicament, es refereix a aquesta etapa de l'esport escolar que, evidentment, és el que en aquesta dimensió..., no només perquè la dimensió de creixement personal i la dimensió educativa i la dimensió comunitària ha de ser present a totes les fases de l'esport, però creiem que, evidentment, a la fase de l'esport escolar més que a la resta i, per tant, també proposàvem que hi hagi aquest consell de l'esport escolar que pugui consensuar entre tots els agents tots els elements que giren al voltant del transport escolar.

I això és tot, moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ara..., el Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. [14870/24](#) i [14871/24](#). Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Cabrera, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Vull agrair aquesta iniciativa per part de MÉS per Menorca. Creiem en els valors de l'esport, com és obvi, i estam disposats a seguir escoltant, estudiant i revisant tot el relacionat amb l'esport, però, a dia d'avui tenim l'experiència duta a la passada legislatura a Menorca, el Consell de Menorca, en el seu moment, en aquesta legislatura, com dic, una vegada analitzada l'experiència va suspendre aquesta classificació integrada i, pel que sabem, ho va fer avalat per les federacions esportives implicades i a demanda de molts clubs esportius.

Entenem que qualsevol iniciativa en aquest sentit s'hauria de dur a terme en tot de reintegrar-ho, aquest sistema s'hauria de dur a terme de la mà de les federacions implicades, ja que són al final les primeres interessades a millorar el seu esport com considerin oportú.

Sí que és cert que fa un any es van fer declaracions per part del conseller Joan Pons i Torres en què deia açò, precisament, aquest anunci, que canviava i que no es faria obligatori, cada federació i cada club podia elegir lliurement. I consideram que no és adequat haver de dir a una federació -com dic- quin tipus de competició han de fer i quina no, més que res perquè, entre d'altres coses, si no segueix el que marca la federació nacional o internacional, idò, es podria veure afectada, desintegrada aquesta federació.

La classificació integrada, ens han traslladat que no ha anat bé, no ha anat bé a Menorca, és un model esportiu que durant anys ha intervingut en federacions, en clubs de Menorca, no hi ha resultats palpables, més que moltes vegades aquesta pressió que es podia exercir en si es complia o no es complia a l'hora d'obtenir ajudes.

Nosaltres no creiem en una gestió intervencionista, no creiem que sigui el més adequat, creiem, això sí, en la llibertat cap a les federacions i els clubs, acompanyar i ajudar-les en les seves accions. Creiem en una gestió esportiva canalitzada a través de les federacions i els clubs, donant-los, com dic, llibertat de reglament i autonomia per decidir precisament com reglamentar i classificar. Açò, parlant del punt 1.

Si passam al punt 2, hem de dir que el Govern, en aquests moments, ja dissenya un programa que aprofitarà la formació dels delegats de protecció per incidir en el treball de formació en valors educatius a l'esport. Per tant, hem fet una esmena en aquesta línia.

No creiem que sigui positiu tornar a posar en marxa un programa que l'experiència també ha demostrat que tal vegada no era el més encertat.

Quant al punt 3, s'ha de tenir en compte l'elevada càrrega de normativa esportiva que deriva de l'aprovació de la Llei de l'esport i tal com contempla el Pla estratègic 2023-2025 d'esports, abans estan previstes altres tasques igualment importants que la redacció del reglament. Per tant, no és que no es vulgui fer, simplement que s'haurà de fer en el moment que es pugui fer. Per tant, nosaltres aquí hem incorporat aquesta petita esmena al final del text que posi: "El més prest possible". Si vostès ho accepten, idò nosaltres hi votariem a favor.

Quant al punt 4, el compromís del Govern és, segons ens han traslladat, seguir donant recursos humans i materials al cos d'inspecció esportiva en la mesura que s'havia fet. Sí que és cert que en aquests darrers vuit anys no hi hagut una preocupació en aquest sentit i sí que és cert que aquest govern ens trasllada que es fa feina en aquesta línia, per implementar i per millorar.

A dia d'avui ja existeix, també quant al punt 5, dins l'àmbit de l'esport escolar un òrgan que és la Comissió Tècnica Permanent, respecte de la seva proposta del punt 5, que coordina a l'àmbit de l'esport escolar i on s'ha de seguir fent

feina amb la comissió antiviolença per treballar accions, control i prevenció en aquest esport on sigui necessari. Entenem que aquest és el responsable de garantir aquesta implementació efectiva de valors a l'activitat física i l'esport.

Per tant, si vostès ens accepten les esmenes que hem presentat, votariem a favor dels punts.

Gràcies..., dels punts nostres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrera. Ara passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, per un temps de cinc minuts, el Sr. Guerrero. Moltes gràcies, Sr. Guerrero.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria agrair al Sr. Castells i a la Sra. Gomila haver portat al Parlament aquesta proposició no de llei, que aborda amb fermesa la problemàtica relativa a l'activitat física i de l'esport, i proposa en aquest cas mesures concretes per aconseguir entorns esportius més segurs i respectuosos.

Aquesta és una qüestió que ja hem debatut en diverses ocasions i és evident que no hi ha un debat en aquest sentit, hi ha unanimitat en la necessitat de trobar solucions per erradicar la violència en l'esport i el seu entorn, i justament aquesta iniciativa ens agrada perquè va en aquesta línia, va de coses concretes que necessitem fer i per això els donarem suport.

La Llei balear de l'esport de l'any 2023 ja estableix que les administracions públiques han d'assegurar que l'esport sigui un espai de creixement i desenvolupament personal per a tothom, especialment per als infants i joves. Per això no sé molt bé, la Sra. Cabrera, igual, després..., bé, no tenc torn de paraula, però no sé molt bé què ha dit que... que durant vuit anys no... no... no es tenia cura o no s'ha preocupat per...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... No s'ha avançat en el tema de la inspecció, bé, no... no podria dir aquesta afirmació, però sí que és un tema que, per començar es va fer la llei i crec que és un tema que sí que ha preocupat i el govern anterior durant aquests vuit anys ha treballat molt en aquesta línia d'erradicar la violència a l'esport i, sobretot també, com molt bé ha dit el Sr. Castells, amb el programa "Valors a l'esport", que, per cert, vosaltres vàreu eliminar dels pressuposts.

És cert que aquesta llei de què parlàvem assigna a la Conselleria d'Esports la responsabilitat de supervisar el compliment de les normes i per això trobam encertats els punts que proposa el Grup MÉS per Menorca.

En l'edat infantil consideram que cal garantir que els entrenadors, monitors i formadors disposin d'eines que els permetin acompanyar el creixement dels joves esportistes, no només en el terreny esportiu, sinó també en el seu

desenvolupament personal. I, per això, és important promoure valors com el respecte, la responsabilitat i la convivència.

En conclusió, perquè no crec que hi hagi massa més debat en aquest sentit, l'esport exerceix un paper fonamental i per això tenim la responsabilitat des de les administracions d'impulsar qualsevol tipus d'iniciativa que vagi en la línia d'erradicar aquesta xacra que, afortunadament, consideram, i les dades ens ho diuen així, que és minoritària la violència a l'esport, però així i tot, malgrat que sigui minoritària, només que sigui un cas ja seria digne de tractar en aquesta cambra.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Guerrero. Pel Grup Parlamentari VOX té la paraula la Sra. Cañadas, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Cañadas.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. En esta PNL abordamos un aspecto fundamental como es la actividad física y el deporte en edad escolar. Desde VOX compartimos el valor del deporte como herramienta de crecimiento y desarrollo personal. Sin embargo, nuestra postura ante esta PNL es clara, aunque entendemos la importancia de fomentar el deporte, no podemos estar de acuerdo con el enfoque que se plantea en los distintos puntos de esta iniciativa.

El primer punto propone que el Gobierno de las Islas Baleares estudie la implantación de una clasificación integrada en las competiciones deportivas en edad escolar que incluya no solo el resultado deportivo sino también el comportamiento de familiares, entrenadores y deportistas. Consideramos que esta medida introduce una complejidad innecesaria y subjetiva en la evaluación de las competiciones deportivas. Penalizar a los jóvenes deportistas por el comportamiento de terceros, como familiares en las gradas, no fomenta una competencia sana ni contribuye al verdadero espíritu deportivo. El deporte escolar debe centrarse en el rendimiento y la formación del deportista en un entorno justo y objetivo, sin mezclarse con elementos de control externo que puedan distorsionar el propósito de la competición deportiva. Por lo que en este punto votaremos en contra.

El segundo punto plantea la creación de un programa de formación en valores dirigido a entrenadores de deporte escolar que, además, se convertiría en un requisito para las federaciones. Aunque reconocemos la importancia de la formación, creemos que imponer un programa específico con un enfoque en valores puede conllevar la inclusión de contenidos ideológicos. La función principal de un entrenador es desarrollar el talento deportivo y mejorar el rendimiento físico de sus deportistas. No consideramos necesario ni oportuno que las instituciones públicas interfieran en el ámbito de la formación con enfoques que, aunque puedan parecer positivos en apariencia, se prestan a interpretaciones ideológicas que no compartimos. La formación técnica y específica para los entrenadores debe asegurar su competencia en el ámbito deportivo, sin añadir componentes que se alejan

de su función principal. Por eso votaremos en contra del punto y, en caso de que se acepte la enmienda del Partido Popular, votaremos abstención porque, como refieren, debe aprovecharse la formación de los delegados de protección para que, en su caso, trasladen valores educativos en el deporte.

En el tercer punto se solicita la aprobación del reglamento de la comisión contra la violencia en el deporte; y en este caso nuestro grupo parlamentario se abstendrá. Entendemos la necesidad de regular y combatir la violencia en el ámbito deportivo, especialmente en el deporte escolar, donde la protección de los jóvenes deportistas debe ser prioritaria. Sin embargo, la abstención refleja nuestra postura crítica sobre la eficacia real que pueda tener una nueva normativa en este sentido, dado que la regulación por sí sola no solucionará el problema de fondo. Consideramos que el problema de la violencia en el deporte va más allá de aprobar reglamentos y requiere una respuesta conjunta de las instituciones, familias y organizaciones deportivas. Es necesario un compromiso real de todas las partes implicadas para fomentar el respeto y el civismo en los espacios deportivos, sin que ello implique necesariamente una burocratización del deporte escolar.

En su cuarto punto proponen dotar de más recursos humanos y materiales al cuerpo de inspección deportiva del Gobierno de las Islas Baleares. Consideramos que incrementar los recursos humanos y materiales de la inspección sin una justificación clara y basada en datos objetivos es un gasto innecesario de fondos públicos. Por eso votaremos en contra.

Y en su último punto proponen la creación de un órgano o comité con representación de todos los agentes vinculados al deporte escolar que tenga como objetivo garantizar la implementación efectiva de los valores en la actividad física y el deporte de las Islas Baleares. La creación de un nuevo órgano administrativo implica un aumento de la burocracia, lo cual, en nuestra opinión, no es necesario para promover los valores en el deporte escolar. Además, creemos que este enfoque puede politizar la gestión del deporte introduciendo elementos ajenos al ámbito deportivo que pueden desvirtuar su esencia. Consideramos que los valores en el deporte no se implementan mediante la creación de organismos sino a través de la educación y el ejemplo en los entornos familiares y escolares. La función del Gobierno en este caso debería limitarse a facilitar el acceso a la práctica deportiva, mejorar las instalaciones y garantizar la seguridad de los deportistas sin intervenir en aspectos que deben pertenecer al ámbito personal y familiar. Por eso que votaremos en contra.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Cañadas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Apesteguia, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Castells, ja ho veu, eh?, contractar més inspectors esportius en una competència que li és pròpia al Govern de les Illes Balears és una despesa no

justificada. En canvi, 250.000 euros per a una oficina antiocupació, que no sabem ni tan sols per què existirà, és una qüestió estudiada i avalada per totes les tècniques de despesa pública recomanades.

Centrem-nos en el tema. Mirin, esmenant una mica a la plana de l'exposició que m'acaba de precedir, nosaltres estam radicalment en contra que es consideri que l'esport infantil i juvenil només tenguí com a finalitat els resultats físics i de competitivitat esportiva. Radicalment en contra. Creim que aquest, tal vegada, és el darrer dels resultats que s'han d'esdevenir de la pràctica esportiva. L'esport infantil i juvenil, bàsicament, té com a finalitat promoure una vida saludable als infants i als joves. I a més, transmetre'ls uns valors concrets que són positius per al conjunt de la societat. I si aquests valors l'administració ha de treballar perquè es transmetin, perquè no es fa suficientment de forma espontània, perquè la societat no està tan avançada com voldríem en aquest sentit, l'administració té l'obligació d'intervenir i d'impulsar-ho. I els valors que s'han de transmetre a través de l'esport és la feina en equip, el respecte per les altres persones, la perseverança, l'esforç i totes aquelles coses que ens fan no millors esportistes, ens fan millors persones i millors ciutadans.

En aquest sentit va ser, i amb aquesta finalitat, com es va encarar l'elaboració de la Llei 2/2003, de l'activitat física i de l'esport, que com molt bé ha esmentat el Sr. Castells, perquè fa molt poc que es va aprovar, necessita de tot un desenvolupament, no només reglamentari sinó també d'aplicació de les polítiques que hi estan previstes. I aquesta llei, precisament, allò que deia era que era responsabilitat de les administracions fomentar la transmissió de tots aquests tipus de valors dins l'esport.

Ja hem tractat moltes vegades en aquesta comissió la necessitat de programes específics per a la transmissió de valors positius a l'esport. I com que des del Grup MÉS per Mallorca lamentam l'eliminació de "Posam valors a l'esport", que era una forma que el Govern col·laborava amb els consells insulars perquè tenguessin les eines, els recursos suficients per dur-ho a terme a través de les seves competències. I també els ho he dit moltes vegades, si ho volen fer amb un altre programa, amb un altre nom, amb una altra fórmula, nosaltres no hem estat mai gelosos de les eines, el que ens interessa són els resultats. En aquest sentit, els animam als pressuposts que ara començarem a tramitar a recuperar l'esperit d'aquest programa, perquè el Govern no se'n pot desentendre i ha de col·laborar amb els consells insulars perquè tinguin les eines per fomentar-ho i per controlar-ho. Perquè els que tenim una certa relació i assistim a competicions infantils i juvenils esportives podem veure com encara s'hi produeixen comportaments del tot inacceptables.

És ver que s'ha avançat molt, i això moltes vegades ho parlem amb el Sr. Guerrero, s'ha avançat molt, però queda moltíssim a fer. Veim comportaments inacceptables per part dels mateixos infants i dels mateixos joves i se'ls ha d'ensenyar com són d'inacceptables aquests comportaments. Però també veim comportaments inacceptables per part dels entrenadors, que no deixen de ser referents que haurien de ser completament positius per a tots els infants i joves. Per tant, també necessitam formar els entrenadors en aquest sentit.

I també veim comportaments completament inacceptables per part dels progenitors i les famílies que assisteixen a aquests comportaments i que criden des de les grades. I els àrbitres, com bonament poden, intenten controlar-ho en la mesura de les seves capacitats. Però les actes que tenim de quan s'actua contra aquests comportaments és quan ja no poden pus, quan la cosa ja se'n va completament de mare. Jo els convid a anar a un camp de futbol d'una competició infantil i juvenil i es veuen insults, pressions, denigració de l'adversari; la qual cosa hauria de ser inacceptable, és que s'haurien d'aturar els partits. I això requereix d'eines i de gent que tengui la capacitat de fer-ho.

Més enllà d'això, com he dit, ens pareix molt interessant la classificació integrada precisament per transmetre aquesta idea que els resultats esportius i que la competició esportiva no és l'única finalitat, i totes les propostes de desenvolupar la llei en el sentit correcte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia. El grup proposant voldrà una suspensió de deu minuts? Continuem en aquest cas? Perfecte. En aquest cas, el grup proposant té una intervenció de cinc minuts per fixar les posicions i acceptar les esmenes per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies a vostè, Sr. President, i gràcies a tots els portaveus, perquè realment crec que hem tengut un debat molt enriquidor i molt revelador perquè en un tema -diguem- que es considera menor, es nota una visió absolutament diferent de la societat. Fins i tot vull posar en relleu el discurs de la Sra. Cañadas, que des d'una confrontació ideològica absoluta, és ver que ha argumentat molt bé les seves posicions, ho dic perquè a vegades tiram en cara al seu grup que fa una mica de missatges simples, encara que vostè, des d'una oposició total al concepte de societat i (...) que és l'educació, crec que ha fonamentat molt bé el seu rebuig a aquesta proposició no de llei.

Si els sembla bé, una mica, com que el Partit Popular és el que ha presentat les esmenes, aniré replicant les coses que ha dit la Sra. Cabrera i també potser algunes de les que ha dit la Sra. Cañadas. Vull agrair, evidentment, al Sr. Guerrero i al Sr. Apesteguia el seu suport.

Respecte del punt número 1, Sra. Cabrera, li he de donar la raó. Crec que la meua companya, la Sra. Gomila, quan va redactar això tenia en el subconscient que això evidentment només es pot fer amb les federacions. Ja ho donava per fet quan deia "estudiar", evidentment volia dir de la mà de les federacions. Per tant, els proposo, en la mesura que això pogués acostar posicions, que en aquest punt féssim una transacció *in voce* i diguéssim, "a estudiar -coma- conjuntament amb les federacions esportives implicades -coma- la implantació". És a dir, què vull dir amb això?, que a vegades els governs tenen la funció una mica d'empènyer, d'estimular, ara, estic totalment d'acord amb vostè, vostè té tota la raó del món, aquest és un tema que evidentment són les federacions que l'han d'implantar i han d'estar-hi d'acord. Per tant, si això

ha de servir per poder arribar a un acord en aquest punt, proposaríem aquesta transacció.

Pel que fa a l'esmena que ens ha presentat al segon punt, no la podem acceptar per un motiu, Sra. Cabrera, i així com als comentaris que m'ha fet al primer punt li don la raó, a mi em sap molt de greu la postura que vostès tenen, i el Govern té, respecte del segon punt, perquè és ignorar una realitat duríssima, Sra. Cabrera, duríssima. És a dir, als entrenaments, o sigui, el 95% dels entrenadors -no cal ni dir-ho- són persones preparadíssimes, però hi ha molta gent que està fent d'entrenador i no té la preparació per fer-ho. Jo he vist, no m'ho han explicat, Sra. Cabrera, jo he vist entrenadors insultar -insultar-, desqualificar, ridiculitzar, castigar, càstigs físics -jo ho he vist-, pensant-se que fan això que diuen vostès, *mejorar el talento deportivo*. I aquí estic totalment d'acord amb què deia el Sr. Apesteguia. Això està passant als entrenaments, no als camps el cap de setmana, no, no, entre setmana als entrenaments.

I això només es pot solucionar si ens prenem seriosament que aquests joves que estan fent d'entrenadors tenen un material sensibilitíssim entre les seves mans i han de tenir la preparació adequada per tractar-lo. Perquè, a més, estic convençut que no ho fan amb mala voluntat aquests exemples que jo li he dit. Simplement és falta de preparació. I els delegats de protecció és una figura que està molt bé, existeix, és un perfil professional, però, a veure, ni està implantat ni està desplegat ni aquí hi ha cap compromís que m'imposin un delegat de protecció a cada poliesportiu de les nostres illes. Si això fos així, diria, bé, tal vegada sí, però és que tots els esforços que fem en aquesta matèria, són absolutament positius. Que vostès volen apostar pel delegat de protecció? Perfecte, és necessari. Ara, escolti, estam demanant una cosa tan bàsica com que es comenci a pensar en la formació que s'ha de donar als entrenadors en edat escolar.

Per tant, em sap moltíssim de greu que vostès siguin insensibles a aquesta realitat que moltes famílies la pateixen i que, a més a més, li diré una cosa, ha frustrat moltes vocacions esportives. La manca de preparació d'alguns entrenadors ha frustrat moltes vocacions esportives perquè, clar, hi ha molts joves, molts nens, molts fillets, que surten escaldats d'aquesta experiència.

Respecte de l'esmena del punt 3, tampoc no li puc acceptar. Per què? perquè no aporta res, Sra. Cabrera. Jo agraeixo les seves esmenes, dir que una cosa es farà el més aviat possible, bé, és que, de fet, jo no pos cap termini. Jo dic que el Govern desplegui açò. És una llei, la llei diu que ha de fer un reglament i instem aquí que el Govern faci aquest reglament. Si s'han fet o no s'han fet coses en els últims vuit anys, Sra. Cabrera, com molt bé deia el Sr. Guerrero, és un tema discutible. Però el no pot ser mai, que no s'hagi fet res en vuit anys, suposem que això fos veritat, home, no pot ser un pretext per no fer-ho ara. Al contrari. És a dir, si vostès critiquen que en vuit anys no s'ha fet res, cosa amb què jo no estic d'acord evidentment, bé, doncs ara demostrin vostès que són millors i que són capaços de fer-ho. Per tant, demanem simplement que es dotin de més places d'inspecció.

La Sra. Cañadas ho ha dit molt clarament, no volen inspecció. No volen inspecció ni en això ni l'altre dia no me'n recordo que discutíem, que tampoc no volien inspecció. Clar, bé, coherent, és el *laissez faire, laissez passer* no, és campis qui pugui, que cadascú faci el que li doni la gana. Ara, que el Partit Popular no vulgui inspecció quan tenim una llei que diu que el Govern té la competència en inspecció, sí que em sembla més greu.

Per tant, en resum -acab immediatament, Sr. President-, els propòs aquesta transacció *in voce* al primer punt, a veure si és possible arribar a un acord, i, malauradament, pels motius que he exposat, no puc acceptar les altres esmenes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ara, abans de votar, crec que és molt important saber si els grups accepten o no accepten la transacció o que no s'hi oposin. El Grup Popular, la transacció?, *no se opone*. MÉS per Mallorca tampoc. El PSOE tampoc. I VOX? *En la uno. En el punto 1 ha hecho una..., ha pasado una transacción. Ens podría dir exactament...?*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Seria, al primer punt, després de la paraula "estudiar" posar, entre comes, "conjuntament amb les federacions esportives implicades -coma".

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrera, ¿quería decir algo?, ¿no? De acuerdo. Votación separada, interpreto que...

(Remor de veus)

¿Y votación conjunta de todos los puntos? No. Vale. Entonces, el Grupo Popular qué puntos ...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Necesitamos votar independiente el punto 3, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Accepta la votació separada del punt 3?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Els altres grups qualcun..., està bé? D'acord. Així, atès que hi ha acord, votarem.

(Remor de veus)

D'acord, doncs bé, així quedam que el punt 1 queda com...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, un momentet, un momentet. Una qüestió de procediment. S'ha demanat si algun grup s'oposava a la transacció i s'ha dit que no. Aquest tema ja està ventilat. Per tant, jo demano que es voti el punt amb la transacció. El que no podem fer és tornar enrere.

El Partit Popular ja ha dit que votaria en contra, VOX també votaria en contra, perfecte, però ja s'ha decidit, ja s'ha donat l'oportunitat que els grups s'oposessin a la transacció, i ningú no s'ha oposat. Per tant, Sr. President, deman seriositat en aquest punt.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, jo he intentat..., em pot acusar de massa flexibilitat, però no de..., jo seriositat la intento tenir tota i seguim...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Perdón.

EL SR. PRESIDENT:

... i seguim tal qual...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Pido la palabra.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Yo quiero hacer un llamamiento al sentido común. Sr. Castells, usted que aboga por el *fair play*, por la cortesía parlamentaria y por estar por encima de estas pequeñas cuitas, yo creo que es más que evidente que si usted propone una transacción con el objetivo de que el Partido Popular pueda votar a favor, según ha dicho usted, y por lo que sea ha habido una pequeña confusión, y yo digo, nosotros no - independientemente de la transacción-, no vamos a votar a favor, creo que es perfectamente comprensible que haya una pequeña corrección y que usted entienda que ha sido una corrección.

¿Que usted no lo quiere entender porque quiere que votemos en contra de lo que usted dice? Eso es otra cosa, pero créame que es una cosa totalmente lógica y de un proceso normal de funcionamiento. O sea, no creo que haya aquí ninguna mala intención ni por parte nuestra ni por parte suya.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Bueno, vamos a proceder a votar. Se ha aceptado una transacción en el primer punto. Entonces, votaremos, por una

parte, el 1, el 2, el 4 y el 5 y, por otra parte, el 3. Estamos todos de acuerdo, ¿verdad? Pues venga.

Vamos a proceder a votar, por una parte, el 1, el 2, el 4 y el 5.

El resultado de la votación es de 6 votos a favor y 7 en contra.

Por consiguiente, estos puntos no están aprobados.

Ahora pasamos a votar el punto 3.

El punto 3 queda aprobado con 12 votos a favor y 1 abstención.

Muchas gracias.

2) Proposició no de llei RGE núm. 14451/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa als topònims propis de les Illes Balears en el Google Maps.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 14451/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa als topònims propis de les Illes Balears en el Google Maps. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Apesteguia, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Mirin, en caràcter general a totes les llengües del món els noms propis, ni dels llocs ni de persones, no es tradueixen. Hi ha una sèrie d'excepcions a aquesta pràctica habitual que són, pel que fa al nom de persones, els personatges bíblics i de l'antiguitat grecolatina, els papes i els monarques. Així, deim l'emperador Tiberi, el tsar Nicolau, el rei Lluís XIV i el papa Innocenci VIII, però no deim ni Guillem Shakespeare ni Honorat de Balzac ni Umberto Eco ni Miquel de Cervantes, per una qüestió de tradició i de naturalitat en el comportament de la llengua catalana -insistesc- de forma paral·lela al que ocorre a la resta de llengües del món.

Pel que fa al nom de llocs també se segueix la mateixa regla. En general, els noms propis de lloc no es tradueixen, amb una sèrie d'excepcions. Aquestes excepcions són els llocs de rellevància mundial, el que es coneix com a llocs majors, o aquells llocs que tenen una relació per proximitat o pel veïnatge històric.

Així, en català tenim una sèrie d'exònims, de noms referits a topònims de llocs on la llengua pròpia és una altra diferent a la del català, que deim en català per aquest veïnatge o per aquesta relació històrica. I jo els he posat una sèrie d'exemples a la descripció de la proposició no de llei que, sobretot a territoris que pertanyien a l'antiga Corona d'Aragó, com poden ser Osca, Saragossa, Terol... tenim el nom... l'exònim en català, però, en canvi, en llocs com Huelva no deim "Holva", o Burgos no deim "Burgs", ni Toledo no deim "Tolet"... per una qüestió que no hi havia aquesta relació històrica. I el mateix passa en les altres llengües respecte al català.

I pel que fa als llocs de rellevància mundial, deim així, per exemple, Nova York, però no deim Els Àngels ni Sant Francesc, a Los Àngeles i San Francisco, i deim Londres, però no deim -i també els ho he posat a l'argumentació de la proposició no de llei, a l'exposició de motius-, no escrivim ni Manchester, amb "tx", ni Liverpool, amb una "u" ni Glasglow, amb un diftong o "u" final i un accent obert damunt la "a".

Per tant, nosaltres el que demanam és que s'apliqui al català la norma que és general a totes les llengües del món i que així ho faci l'empresa que té una relació amb els topònims, diguem, des d'una forma més massiva pel que fa a l'ús general de la societat com és el Google Maps, però que podria ser extensible a qualsevol empresa que ocupi i operi amb la pràctica de la toponímia; que s'utilitzin els noms en castellà pel que fa a la versió castellana, és a dir, si vostès tenen el mòbil en castellà la que els sortirà, que s'utilitzi el castellà en aquells noms en què pel esdevenir històric el castellà té un topònim propi en la seva llengua, un exotopònim, com poden ser per exemple, "Ibiza", és una paraula que per ser un lloc major el castellà té una forma pròpia, però que no es faci en tots aquells topònims que van ser traduïts de forma artificial arran del 1715 i de forma molt especial durant el franquisme de forma artificial per part de buròcrates que varen decidir que s'havia de tenir un nom en castellà i es varen crear autèntics *mamotretos* lingüístics que ni tan sols la població castellanoparlant de les Illes Balears ha assumit com a propis.

Així, per exemple, tenim San Lorenzo de Descardazar, confés no haver-ho sentit mai a ningú, Marrachí amb aquesta "ch" que es pot acabar confonent amb un grup musical mexicà, la identificació reiterada "de Mallorca" per referir-se a Palma per no confondre'ns amb altres "Palmes", el San Juan, el Santañy, amb una "ñ", però acabat amb una "y", tampoc no adaptant-se a l'ortografia castellana o San Jorge de Ses Salines a la mateixa Eivissa.

Per tant, allò que demanam és que s'apliqui al català el que s'aplica amb normalitat a les altres llengües del món, que és que els noms de lloc major es facin en cadascuna de les llengües que tinguin una tradició amb un exònim propi i en la resta s'apliqui el nom propi de la llengua del lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena RGE núm. 14869/24. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Curto, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Curto.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bon dia, diputades, diputats. L'article 3 de la Constitució Espanyola diu que el castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat i tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret a usar-la. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts, i la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

I per aquest mateix article de la Constitució, des del Grup Parlamentari Popular hem presentat una esmena que, encara que estiguem d'acord amb l'exposició de motius, consideram que s'ha de tenir en compte la Constitució que diu que la llengua espanyola és l'oficial de l'Estat i que existeixen altres llengües oficials, però sense diferenciar entre l'Estat o sense estat.

És per això que la nostra proposta no té en cap cas la intenció de modificar l'objecte d'aquesta proposició no de llei, sinó que demana, si és possible, eliminar el darrer apartat on fa referència a les llengües amb estat.

Així, si s'acceptàs la nostra esmena, el redactat quedaria que: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a reclamar a l'empresa Google que en qualsevol versió de l'aplicació Google Maps i de forma especial en la castellana, faci servir els topònims de les Illes Balears en la seva versió oficial en llengua catalana, excepte pel que fa als topònims majors en què s'emprarà la llengua d'arribada".

Com ja li he dit, estam a favor d'aquesta iniciativa, de fet, crec que són molts els que quan fem el Google maps ens "xirria" escoltar certs llocs i consideram que, per tal de protegir la nostra llengua i per complir el punt 3 de l'article 3 i entenen les modalitats lingüístiques com un patrimoni cultural a protegir, s'han de realitzar les mesures adients perquè les aplicacions que actualment estan en ús pronunciïn o redactin correctament els topònims.

Amb l'arribada de les noves tecnologies, l'ús del Google Maps ha derivat en un ús diari, ja no tan sols per viatjar, com es feia anteriorment, sinó ara mateix en feim ús per evitar embussos o per cercar la distància més ràpida per arribar a un lloc determinat, un ús que permetria donar a conèixer la denominació correcta d'una manera més fluida.

En aquest cas, les noves tecnologies poden ajudar o anar en contra dels topònims i, per tant, poden perjudicar el nostre patrimoni cultural com és la llengua en donar a conèixer denominacions incorrectes que es van repetint una vegada i una altra, i on la ciutadania pot arribar a modificar un topònim que ells ja tenien establert per un altre que en alguns casos pot ser incorrecte.

És per això que consideram important aquesta proposició no de llei per tal de difondre correctament els topònims de les nostres illes, part de la nostra història i la nostra cultura. I per aquest motiu i perquè creim fermament que la nostra història i cultura s'han de protegir, votarem a favor d'aquesta proposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Passam al torn de fixació de posicions i pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sra. Guerrero, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Guerrero.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputats, una altra vegada. Primer de tot, volia agrair al Sr. Apestequia aquesta iniciativa, aquesta proposició no de llei, que pensam, des del Grup Socialista, que és una bona iniciativa i que ajudarà a visibilitzar correctament la nostra llengua i cultura. La toponímia ens ofereix una informació molt valuosa del territori, del seu passat i de la vida de les persones que hi habiten i és una part fonamental del llenguatge, identifica la llengua amb territori. Així doncs, la toponímia és geografia i és també història, és passat, és present i la pèrdua d'un topònim o el seu oblit és la pèrdua d'un patrimoni que és de tots, que és de tots nosaltres. Per això és molt important defensar-la i per això consideram molt positiva la presentació d'aquesta proposta.

A l'illa d'Eivissa, la progressiva substitució d'un topònim, com, per exemple, Sa Pedrera, és molt rellevant perquè serà probablement el topònim més famós que s'ha perdut, perquè quasi quasi, bé, quasi ningú no, però molt molta de la gent que ens ve de fora parla que coneix Sa Pedrera com Atlantis, segurament, molts n'heu sentit parlar d'Atlantis, però molts pocs heu sentit parlar de Sa Pedrera. I justament aquest exemple exemplifica -valgui la redundància- la desaparició dels topònims i la importància d'aquesta proposta.

El que podem veure com un topònim geogràfic, històric, que fa referència a una antiga pedrera, com us deia, de la zona de Sant Josep, amb la qual es va construir la Catedral i les murades renaixentistes, ha estat ràpidament substituït per un mot usat per a alguns, supòs que hippies o que el turisme ha acabat popularitzant. Google Heart o Maps demostren com uns noms dels segles, en què tarden segles, en pocs mesos, poden arribar-se a perdre i, al final, malauradament, alguns eivissencs, sobretot els més joves en aquest cas, acaben emprant que sigui de forma majoritària aquest nou nom que en aquest cas seria Atlantis. Però tenim molts més exemples, com Las puertas del cielo, n'hi ha moltíssims exemples.

De tota manera, val a dir que precisament aquest nom, encara que apareix correctament escrit a Google Maps, no passa el mateix amb molts pobles que actualment estan mal escrits, o escrits, com San Mateo, San Lorenzo, San Jorge, Cala San Vicente o San Juan Bautista, fins i tot el poble de Sant Joan es pot veure avui com a San Juan Bautista. I crida l'atenció que mentre empreses comercials apareixen ben escrites, els noms dels principals nuclis urbans de les nostres illes estan malament escrits.

Fa anys el *Diari d'Eivissa*, l'expert en toponímia pitiüsa, Enric Ribas, va admetre que Google posava en perill els topònims. Però això no seria així si hi hagués una col·laboració amb les autoritats d'aquesta empresa, i justament per aquesta raó, per empènyer les autoritats responsables de fer aquesta feina, és que consideram positiva aquesta proposició no de llei i per això li donarem suport.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Guerrero. Ara, pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula la Sra. Cañadas, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Cañadas.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Yo pagaría por ver la cara del señor Google cuando llegue su propuesta, si el Partido Popular vota que sí. Bueno, la propuesta que nos presentan, como se dice, aunque la mona se vista de seda, mona se queda, porque, aunque parece que vienen a formalizar una defensa del patrimonio cultural y lingüístico de las Islas Baleares, lo que contiene son elementos que suscitan nuestras reservas.

Desde VOX creemos firmemente en la pluralidad cultural y en el respeto a las lenguas, pero no consideramos que imponer el uso exclusivo de los topónimos en catalán en todos los contextos sea ni necesario ni adecuado para nuestros ciudadanos. La imposición de topónimos en catalán es una limitación de la libertad y de la pluralidad lingüística.

Su propuesta implica una imposición del uso exclusivo de los topónimos en catalán, incluso en contextos donde el castellano es la lengua preferida de navegación para muchos usuarios. Entendemos que los topónimos tienen valor como parte del patrimonio cultural, pero no debe ello llevarnos a imponer una única versión en todos los ámbitos. Baleares es una comunidad con dos lenguas oficiales, y esta riqueza lingüística de nuestra región debe traducirse en libertad para que cada ciudadano elija la lengua en la que desee acceder a la información sin verse sometido a imposiciones lingüísticas.

La pluralidad cultural no debe convertirse en una excusa para excluir una de las lenguas oficiales de nuestro país, especialmente cuando la mayoría de la población utiliza el castellano en su día a día. La convivencia entre el catalán y el castellano debe basarse en el respeto mutuo y en el uso libre de ambas lenguas, sin imponer la versión catalana a los topónimos en todos los casos.

Google Maps es una herramienta práctica, no vengán ahora a promoverla como herramienta política; el propósito principal de dicha herramienta es orientar y facilitar la localización de lugares. El objetivo de un servicio de mapas debe ser facilitar la experiencia del usuario y no convertirse en una plataforma para impulsar proyectos políticos o ideológicos. Imponer la utilización exclusiva de los topónimos en catalán puede causar confusión y complicar la localización de lugares para los castellano-parlantes.

En un mundo globalizado, donde la tecnología permite la adaptación de los servicios a las preferencias de cada usuario, no tiene sentido imponer una única forma de los nombres en una herramienta de uso tan amplio y accesible como es Google Maps. Desde VOX defendemos la libertad de las empresas privadas, que es una empresa privada, Google Maps, para gestionar sus productos y servicios de acuerdo con las demandas del mercado y con las necesidades de sus usuarios.

Es totalmente inadecuado que el Parlamento de las Islas Baleares se pronuncie para dictar a una empresa internacional como Google cómo debe gestionar los topónimos en su aplicación, especialmente cuando esta empresa ya ofrece la opción de utilizar distintos idiomas en función de las preferencias de cada usuario. Imponer cambios en las políticas de una empresa privada basándose en una preferencia lingüística es una intromisión innecesaria en su funcionamiento.

Es importante que el Gobierno de las Islas Baleares enfoque en asuntos prioritarios y en políticas que realmente impacten en el bienestar de los ciudadanos, sin intervenir en las decisiones que corresponden a empresas y usuarios.

Disculpen, estoy hablando, y es que me están desconcentrando totalmente,...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpe, Sra. Cañadas, por favor.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

... más que nada, porque yo respeto a todos los que participan. Gracias, presidente.

Finalmente quiero manifestar que esta PNL utiliza la defensa del patrimonio cultural y lingüístico como una herramienta para impulsar una agenda política específica. El valor de los topónimos como parte de nuestra identidad no debe utilizarse para imponer el catalán en todos los contextos ni para excluir el uso del castellano. La verdadera defensa del patrimonio cultural se logra respetando la diversidad y permitiendo que cada ciudadano elija cómo quiere relacionarse con su entorno. Su medida no favorece la convivencia ni el respeto a la diversidad, sino que más bien fomenta la exclusión y discriminación, como siempre hacen.

Por eso votaremos en contra. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Cañadas. Ara, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies a vostè, Sr. President. Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei, perquè trobam que està molt ben fonamentada i molt ben explicada i, a més a més, amb una distinció entre el tema dels topònims majors, els topònims menors. I, per tant, nosaltres el que creiem és que el senyor Google, que diu la Sra. Cañadas, doncs trobarà la mar de normal, perquè, precisament, Google precisament s'adapta a les realitats diferents i, de fet, jo no sé si vostè el fa servir gaire el Google Maps, Sra. Cañadas, però és que, precisament, hi són molt presents els topònims històrics i els topònims pels quals la gent coneix els destins als quals va.

Per tant, és que jo crec que vostè està radicalment equivocada, és a dir, és que, precisament, el que proposa el Sr.

Apesteugia el que fa és facilitar que la gent trobi un lloc que té un nom que és el que tothom coneix. Ell ha posat uns quants exemples del canvi dels topònims franquistes. Jo els conec els topònims franquistes de Catalunya, perquè, com vostès saben, jo som nat a Barcelona, i li posaré un exemple, jo recordo, a mi m'agraden molt els mapes, que, de petit, veia allà al voltant de Barcelona una cosa que era San Cucufate, i jo pensava què és San Cucufate? Clar, resulta que era Sant Cugat del Vallès, és que ningú no ho deia, mai ningú a la vida ha dit San Cucufate. Ara en els mapes sortia San Cucufate, sortien els indicadors; és clar, vostè imagini's que algú, castellanoparlant, vol anar a Sant Cugat del Vallès i només troba San Cucufate.

És que precisament el que proposa el Sr. Apesteugia és que la gent trobi el lloc, el topònim, en aquest cas, a més a més, el topònim oficial. És a dir, ell ha explicat molt bé perquè alguns topònims tenen l'exotopònim, tenen un nom, doncs en aquest cas, per exemple, un indret de qualsevol dels Països Catalans doncs pot tenir, històricament, un topònim en castellà, perquè és un lloc major i per tant ha estat, per dir-ho així, mereixedor o desmereixedor que els parlants d'altres llengües coneguin aquest lloc en aquesta altra llengua. Però hi ha molts altres casos en què això és així, aquests topònims menors, en els quals la traducció del nombre precisament al que porta és a confusions.

Per tant, jo crec que el que proposa el Sr. Apesteugia o MÉS per Mallorca és absolutament congruent amb una eina com Google Maps, que s'ha convertit en l'eina bàsica de la gent per anar pel món i per situar-se. I per això és molt oportú que sigui el Parlament de les Illes Balears que simplement faci saber a Google que perquè els seus usuaris trobin amb més facilitat els llocs, és important que respecti aquesta fórmula oficial. Per tant, no hi ha, no veig res més a afegir.

Estic intrigat per saber si el Sr. Apesteugia acceptarà l'esmena del Grup Popular, perquè realment, tot aquest debat de si el català té estat o no té estat, és interessant, perquè a mi el que m'agradaria és que poguéssim dir que el català també té estat, perquè té un estat que el protegeix, que el defensa; el que passa és que, malauradament, vistes algunes postures com s'han reflectit en aquest debat, a vegades costa sentir que realment el català té un estat al darrere i per això jo crec que el Sr. Apesteugia ha volgut aclarir igual que els països amb estat, perquè realment, a vegades, malauradament, tenim un estat que, en lloc de sentir-se orgullós i reivindicar i defensar les llengües que no són el castellà, doncs, moltes vegades les veu com una amenaça i el que és simplement defensar la seva pervivència i la seva normalització és vist com una imposició i com una amenaça.

Simplement era una reflexió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. El grup proposant vol suspensió o continuam? D'acord, en aquest cas, pertoca la intervenció del grup proposant per fixar posició i assenyalar si accepta l'esmena, per un temps esmenes. Moltes gràcies, Sr. Apesteugia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, mirin. Jo confés que vaig posar "tal com fan els idiomes amb estat" per no posar "els idiomes normals", que era el que em demanava el cos, és a dir que el que fa normalment, també ho faci amb el català. I vaig dir, no, ho faré d'una forma més fina. De totes maneres, compartesc la reflexió del Sr. Castells i hagués estat interessant que vostès em diguessin que el català també té un estat que el defensa, que és l'Estat espanyol, malauradament, jo compartesc que no és així.

Tanmateix m'autocorregesc, perquè el català sí que té un estat petit enmig dels Pirineus, que és Andorra, i, per tant, a causa de la meua pròpia incorrecció, accept la seva esmena sense cap tipus de problema.

Dit això, jo, Sra. Cañadas, no m'he referit en cap cas als usos oficials. I -insistesc- jo crec que vostè no ha llegit la proposta. Perquè diu "que es faci servir la llengua oficial en llengua catalana, excepte pel que fa als topònims majors en què s'emprarà l llengua d'arribada" és a dir, la llengua en què cadascú té el seu dispositiu, si té en castellà, en castellà, si ho té en francès, en francès, i si ho té en xinès, en xinès, és a dir que cadascú ... que és el que passa amb el Google Maps en tots els idiomes del món, vull dir que no és res estrany.

I pel que vostè diu de facilitar, clar, és que si una persona castellanoparlant, que no tenen cap relació amb Mallorca, que vengui aquí ..., o una persona anglesa, una persona russa que ve perquè el Google Maps beu de la versió castellana per altres llengües, i vegi "Villacarlos" i passi per davant del cartell que posa "Es Castell", pensarà que s'ha equivocat. I tornarà boja. Li passarà el mateix amb "San Jorge" de Ses Salines, perquè veurà un cartell que dirà "Sant Jordi" i dirà no som allà on em diu, perquè el Google Maps em diu "San Jorge" i aquí em diuen que som a Sant Jordi; San Lorenzo, Sant Llorenç, és que ... La Puebla, el cartell s'entestarà a dir Sa Pobla, però estic segur que ningú, cap castellà a què vostè feia referència de Sa Pobla, diu La Puebla, diuen Sa Pobla. Per tant, és una acceptació també del comportament de la llengua castellana a les Illes Balears. Perquè La Puebla, San Jorge, San Lorenzo no són topònims que tinguin una versió en castellà pel devenir de la història normal, que succeeix amb totes les llengües, totes les llengües creen exotopònims les unes amb les altres quan creen veïnatsges. Nosaltres deim no mantenir aquells que són creacions artificials ..., el de San Cucufate a què ha fet referència el Sr. Castells. ben bé evident.

Dit això, té vostè raó que l'orgull de la pròpia toponímia és ver que té una qüestió ideològica. I estic segur que els castellans se senten molt orgullosos de la seva pròpia toponímia, igual que els bascs, igual que els francesos, igual que els italians, ben igual que els mallorquins, i la nostra toponímia té certes complicacions. I Montuiri té dièresi i Deià té l'accent obert en català i Sant Llorenç té una ce trencada, què hi farem?, no ens n'hem d'averkonyir.

Jo, com vostès saben, no som molt futbolista i si he de ser d'un equip som de l'Osasuna, però conec l'himne del Barça i diu una cosa que té molta de potència: tenim un nom i el sap tothom, i amb ce trencada, i el sap tothom. No només a Barcelona, el sap tothom, a París, a Moscú i a Pequín. I aquesta

és una força i una demostració de propi orgull d'aquest equip, com és capaç de projectar-se en el món sent el que és.

Jo estic segur que Sa Pobla, Es Castell, Sant Jordi, Ses Salines, Sant Llorenç d'Es Cardassar es poden projectar al món sense haver de canviar ni canviar-se a si mateixos, perquè ningú no ens ha de dir com ens deim. Jo no sé si vostè va veure fa molts d'anys una sèrie que es deia *Roots, Raíces* en castellà, i jo vull posar en valor la resistència d'un home que nomia Kunta Kinte que, mentre el seu amo li pegava amb un fuet i li insistia que el seu nom havia de ser Tobi, ell no és rendia i resistia les fuetades dient que el seu nom era Kunta Kinte. Per tant, varem aprendre molt els que varen poder veure aquesta sèrie.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia.

(Algunes rialles i alguns comentaris)

Repassant la PNL, queda clar que s'accepta l'esmena del Grup Popular, i aquí hi ha un tema, quan vostè ens diu: "reclamar l'empresa Google, que qualsevol versió de l'aplicació ..., on hem d'enviar ...?"

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Disculpi, Sr. President, aquest problema el tindrà el Govern, perquè és a qui nosaltres instam que contacti amb l'empresa Google Maps, que estic segur que té una delegació a Espanya, amb la qual podrà contactar i fer les gestions oportunes ...

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, segur que el Govern ja ho cercarà. D'acord.

Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 14451/24. Votam.

Per consegüent, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 14451/24, per 12 vots a favor i 1 en contra.

Moltes gràcies i fins a la pròxima.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
